

**Ecclesiasticae Historiae, Et Dicta, Inprimis Memorabilia,
Christi, Apostolorum, Martyrum, Confessorum, Doctorum,
& hostium veteris Ecclesie: singulari iudicio, & pio studio,
ex Eusebio Cæsariensi ...**

Eusebius <Caesariensis>

Haer. Chr. Egen., 1571

VD16 E 4284

49. De Asterio Cive Et Senatore Romano, cuius precibus ad Deum,
præstigiæ in immolandis hostijs, apud Cæsaream Philippi, diuinitus
patefactę sunt. Ca. 103.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69335](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69335)

Postea firmatum deducit ad intima templi,
 Edat ut hinc fidei publica signa sua.
 Librum Euangelicum, gladiumq; ostendit eburnū,
 Eligat vtrumuis quem velit ipse sibi.
 Eligit oblatum librum, gladiumq; repellit
 Marinus flagrans sanctus amore Dei.
 Talibus hinc verbis præsul pius incitat illum,
 Ut Christi constans coelica regna petat.
 Delige præ cunctis venturae gaudia vitæ,
 Gaudia præsentis mox peritura fuge.
 Aeternam spera vitam, sic perge coronam
 A Domino expectans, gaudia lata tibi.
 Præsulis hac miles firmatus voce regressus
 Iudicis ad sedem, talia dicta dedit:
 Me fateor Christi seruum, non Cæsaris vnquam,
 Quod seuus mandat, numina vana colam.
 Est Deus æternus, cœli terræq; creator,
 Qui supera gnatum misit ab arce suum. ”
 Hunc ego adoro Deum, patrē, quem nomine gnati ”
 Inuoco, non hominum numina falsa colam. ”
 Hæc vbi constanti Marinus pectore dixit,
 Abripitur, mortis supplicijq; reus.

49. DE ASTERIO CIVE ET SE-
 natore Romano, cuius precibus ad De-
 um, præstigiæ in immolandis hostijs,
 apud Cæsaream Philippi, diuini-
 tus patefactę sunt, Ca. 103.

Asteri-

Asterius Roma ciuis clarusq; Senator,
 Sanguine patritio nobilis atq; pius.
 Edidit exemplum verae pietatis in vrbe,
 Quae notum à claro Casare nomen habet.
 Quam Caesar quondã præstans virtute Philippus,
 Creditur ad Libani constituisse iugum.
 Iordanis horrissoni qua prima fluent a resultant,
 Et Panei vortex surgit ad astra poli.
 Hic vbi vidisset gentili more bidentes
 Offerri Sathanae, tartareisq; Dijs:
 Et nusquam subito appareret victima, in arca
 Insidijs Stygij præstigijsq; ducis.
 Ast homines cæci statuebant, numinis illi
 Diuinae signum prorsus inesse rei.
 Namq; modo occulto sursum quòd victima tendat
 Astriferum in cœlum, credula turba putat.
 Asterius tanto gentes errore misertus
 Constringi insidijs dæmonis ipse dolis.
 Ad cœlum tendens oculosq; manusq; precatur,
 Et fuis lachrymis talia verba refert.
 „ Christe Deus, super omne potens, qui cuncta guber
 „ Qui genus humanum respicis atq; foues. (nas,
 „ Aetherea es missus Gnatus qui patris ab arce,
 „ Vt Stygij perdas regna tremenda lupi.
 „ Nominis ad laudem patrisq; tuiq; reuela
 „ Dæmonis has artes præstigijsq; mali.
 Sic ait: & pondus pia vota habuisse precantis
 Certa dedit Dominus talia signa pio.

Aethereas

*Aethereas latam populus quam credit ad arces,
Victima conspicuis reddita fertur aquis.*

50. DICTVM DIONYSII EPI-
scopi Alexandrini, de pœnis impio-
rum perpetuis, & liberatione
piorum, cap. 20.

Persecutores nostri in semetipsos tela ver-
tunt. Insecutus est hos pestilens morbus
& plaga terribilis, sed illos terribilior &
grauior, quos nec spes erigit futurorum. No-
bis verò hæc omnia exercitia quædam virtu-
tis & fidei probamenta dicuntur.

*Talia de pœnis dixit Dionysius Apher,
Iniusti meritas quas sine sine ferent.
Quas sibi patrantes accersunt crimina spontè,
Et iustos quænam gaudia leta manent.
Quando viris tentant iustis inferre tyranni,
In se conuertunt impia tela truces.
Pestifer hic morbus sic nunc infestat, & vrit
Multorum meritò corpora fœda lues.
Est q̄ magis tantò plaga hæc metuenda tyrannis,
Nulla quòd his vitæ spes melioris erit.
Non crux illa diu, quam fert Ecclesia, durat,
Pro cruce reddentur gaudia leta pijs.
Rebus in aduersis virtus exercita crescit,
Iustorum q̄ fides fit magis aucta malis.*

”
”
”
”
Lima